

Auit e Contra

Quo. Et accens potest subsisti in subto ipportionato. Et accens Corporeum recipi potest in subto spiciale. Accens Ipnale in subto Corporeo. ~~B~~artolomeo Dho. C. Argotta, Cicer. Sennius, Albertinus, P. Felis, Agidius Lusitanus, Hurt. Cert. Oui. Torriago, Dallei. Et erga in hoc nulla certissima manifesta implicatio. Et 2° gressus huius ergo est Corpus Christi potest poniri in spacio invisibili in Eucharistia. q. est accens Ipnale potest permanere in subto Corporeo. — Et 3° erga in ipsis leti oratione datus potest obediens ad producendum opere tam accens spiciale quam Corporeum. q. est habens potest producere obediens ad recipiendum tam accens Corporeum quam Ipnale. — Et 4° erga illum finium poterit unire mixta. q. est accens Ipnale subto Corporeo. Et erga f. vulgariter in sensaciones mixtas recipiuntur in air spiciale. —

Contrarium in am tenet M. J. Vasq. Valenzia. Vetus Durandus, Martinus Rubius q. sitat et legit. In tractatu 2° de anima n° 49. q. p. huius opere acriter pugnat q. quo spiciale est. q. huius non potest ferri extra suum obsum. q. est accens Ipnale non potest ferri extra suum obsum. utratus isto, non utratus nigra. Et sicut Augustinus dicit: q. accens Ipnale non potest ferri extra suum obsum. Exaltetur Ideo. non in anima, ne dicam.

Iste ergo non permanet in utroque eventu: q. illus si nunquam sit viratus anime; at obediens obseruatur. potest emere auditionem sed non viratum. ita sicut alio tempore q. dicitur. In aliis non subsistit in Angelis at obediens obseruatur in eo pot recipi; sicut nos et illi conatur non pot producere nec recipere visionem Deitatem maxime uero obediens obseruatur. et sic non operantur omnes.

28

Supplex ergo est subsum nostrum illius aliud
conuale et uitiale. qd e oē illegible; aliud dicitur obedienciale
qd e oē prouide; et qd sicut audiōem per fertur extra suum
suum uitale et conuale non ex sua obtum obedienciale. ita
sunt duplex et subsum accidentis spiritualis; alias conuale qd e sub-
sum spiritualis; aliud obedienciale qd e subsum capax recipi-
endi. Tunc subsum corporeum est sit capax recipiendo; non fertur ex-
tra suum subsum obedienciale; qd in eo recipio accessus spiritus
verbi in gratia in lapide.

Inst. illius ergo numerum pot summi in orde ad ob-
sum audire nec gerice: qd sit accens spiritualis in orde ad subsum
corporeum. Nigra itam cura rao e ga obtum e la spissans
immeata et episcopali augustinus nec gerice pot gna uariare obtum: at
uero subsum cum n recipiat episcopali pot recipere in se qd libet accens
ga hae receptio n e immeata nec episcopali sicut terminos obti-
episcopali: qd plus regitur ad terminandum in vase obti qm ad re-
cipendum in vase subti. qd Iheron ex doa ipsius. I. ga
Cens ergo pot recipere ipsum qm fuit angelus deo in vase sub-
ti. Et in n pot terminare talen ipsum in vase obti.

Arg. 2º utrum accessus corporeum potest in subsum
spirituali sit deus eleuare subsum et ipsam hanc accensum. Et deus
n pot eleuare in grece in multis et fratibus qd est. Et dico mag-
net deus eleuare subsum et hanc accensum in grece eae fratibus et
multis, qd in grece eae efficiens. Ita magne ga deus eleuat eos p
sum: quoniam extensum in grece eae efficiens. qd oī eā in hoc
grece efficiens deus subsum ut eleuant deo qd n implicat. Et sic ele-
uat deus nostrum illum natum ut in se recipiat uicem. B. qd
n qd in grece eae fratibus et in grece eae efficiens.

Arg. 3º Deus n pot variare rebus suum mun-
eritatem. Et conuersus mas accidentis corporis, e qd inficit subsum Cor-

Corporis; et uenit spualis, qd inquit subtilem spualis: qd nullum accens pot recipit in subtili, improporionata. Et inquit may p pot Deus variare munus conatam. etiam Iesu. modum conatam, Igentem et annalem nq may, para et modus conatus nostri filii e agnoscere ab ea nata. Et in Deo jst illum elevare ad cognoscendum. Et cum signata.

¶ Propterea qd Deus n' habet postulantiam ab accidente corporis. sed qd postulantia radicata est spualis ut postulet inchari subtilem corporum. et in annalem qd Igens. Sicut qd in sacra Eucharistia Deus ponit accia extra subtilem, n' avertit postulantiam qd habet ad subtilem, sed tm inheret annalem qd Igens.

¶ Arg. 4. qd recipit. sed ecce ad modum recipientis: qd accens corporum n' pot recipit in subto spualis, nec e' Iesu. Et nq accens ga nostra aia e' spualis. Et in unitate corporeae, uniuscum e' sensibile et n' recipit in pibus dissimilibus. Et coem. In omni et sentientes males recipientur in aia spualis ut et e' sensibile.

¶ Arg. 5. si accens corporum infueret subtile spuale pderet suam sensibilitatem qd e' illa spualis. Et si accens spuale recuperetur in subto corporeo et amitteret suam in sensibiliatem spualis: qd esto. Et nq accens: qd albedo si infueret angelum albus e' sensibilis qd postulantiam. Et gratia Iesu. Uiscans si recuperetur in lapide albus e' insensibilis qd postulantiam qd e' raro spualis. Et n' sensibilitas et insensibilitas uiribus qd Igens.

¶ Arg. 6. Deus n' pot recipere accia ex eo qd sit subtile improporionata ad illam: qd isti angelus n' poterit recipere albedinem sicut e' improporionatus ad illam. Et ad accens Deum n' pot recipere accia qd e' incapax cuiusqz mutationis. Propter dicentes Deus habet mutationem et n' mutatus. Et est hoc dicentes.

De indignam Ies — quod qm n e sacramentis nec missitudi-
nis absumatio ut Logi Jacobus Agustini. —

Puer D^o giam ehs vicerit auctor spea le nobis
to corporis aut e Itha auctor corporis subito spuatis D^o ist^o co-
care effus ualde genia et nungn effum spfum cuius n^o fuerit Ca-
pax sublim. hq. albedo p^oa in d^ogto sit deniat. oblationem hen-
tem alterem et n^o altum. r^oe ga Angli. D^o sanguinis nec ex-
tentus n^o capax ut denicet altus. ga ad hanc denieorem et
effum spfum maria et extensis q^odruo ex coi usu et acceptio-
ne phorium. item dicendum et gratia sanctificante p^oa in
lapide qm n^o reddit gratiam nec amicum dei + filium ado-
ptiuum. ga ad h^o effus e maria via realis. Et en reddit lapidem
hentem gratiam q^oe effus ualde genere. et si phorium e in
alti auctoribus D^o portione. —

Quicam magister Iasii ingeniosus et noui-
tatis unice amans. Fondit et cocare alijs spfus in sub-
st^o m^oportionato: hq. Nbr. Pinum n^o st reddit man. am. Sanguinem
d^ollis humoris hentes subtilissimam pinam. D^o et subtilentes lene-
sus et ligna uenerare: g^o. Nbr. gracie sanctificans n^o st reddit
lepidem hentem gratiam. D^o et pulchrum calcificatum g^o gracie
et sanctum uel dignum uenerare. —

D^o in hac dia ign optimus hic magister
uocat singlem nihil singlem inuenio nisi merita uob. Oest en-
datemur coicandos ee effus q^odruo e capax sublim. Et sic dicit
lapis hens gratiam recipiens subveniens et calcificatum q^ote
ut be sinonimo. D^o illa q^ot adit ee pulchrum et n^o rug-
nat lepidi henti gratiam sibi pulchrum nisi deo equacion
et hinc pulchrum et plauens q^odru occulis hoc en e fassum.
Dicit ee dignum uenerare n^o rigore in eo su in q^o Sancta Quix
intenit. Hic e ligna uenerare Clavi, lantia etc. D^o o

59

Patera Calix et dñe. qd qd hoc finet munitio. Vnde
illud ingimus et huius sagittis nostra gratia poterit dñe. gratus. San-
ctus Paulus sanctitate inicitur dominus dei et filius adoptivus.
qd iste filius spissi fine gratiae.

Diss. iii 1. Sensatioes pueris paucis
potest suum agnum habere spiritum sicut spissi: qd iste accers corporeu-
m alibi poterit sensare angelum album spiritus. qd qd qd qd qd
accers videntur ut potest e et sensus e capax huius effus sentientie: at
ut angelus qd n'e quintus nec extensus ne capax huius effus et sensi-
tus - alibi - spiritum ex eo non poterit ad hunc agnum e maria quin
sitas, sicut ut subiectum dicat gratiam e maria via ratiabili.

nt. Quoniam inuisibile quintus dicitur
album est in n'e extensum: qd iste angelus accers albus Et n'e sit extensus.
Et 1° qd qd I multas. qd ut deus album det dari extensis spiritus
qd n'e tunc unum inuisibile. Et reua ego existimo illud inuisibile foret al-
bum. qd si eleuaretur oculus ad illud inuisibilem sane inderet obstatum
album qd. Et 2° qd Itam diversas e qd qd qd qd
e quintum et corporeum ac p. In capax huius effus alibi, qd n'e ob-
stans qd n'e quintus.

Et haec solus qd illud inuisibile potest tangi
potest dicitur qd e obtum sensitivo: qd et potest redi album. Et vero
angelus humum potest tangi sensitivo: qd nec potest redi albus. Alioquin
dicamus et angelum esse tactibilem et sensitorem, qd degeneret dent
admittere aduersari. Si dixerint potest esse album, sicut enim e' super rati-
onem utrum existent.

SECTIO. V.

X Deus potest exercere rationem causae malis.

Quor 1. Deus ac deha datur in gno ac malis. Et nege. Qd
Et 2. qd in malis ex deo datus dicit receptionem qd in imperio prima

Convenit ad anim: Tu in deo nulla e' admittenda imperfecta posita:
q' nec ria e' malu. Et 2° ga ca' mali officit f' giam q' caret.
In deo nec officit q' aliq' signum gratium, nec caret illa p'f-
tio: q' negat e' ca' malit. Et 3° ga deo nec recopere pot
nec pati physi design mutaret.

¶ Prog. 1° Et albedo ponens in obsequio iste
n' dicit albus ga n' e' capax huius effus; sed tamen dicit huius al-
bedinem q' Et in deo ponunt receptio deus n' dicit recipiens
ga n' e' capax huius effus. sed tamen dicit huius receptionem. Q' negat
Hiam ga deus n' e' capax huius oblationis multam pec in abstracto
et ut u' obsequio e' capax huius albedinem ave q' Et q' im-
possibile in deo admittere receptione. I' tu' n' i' s' subtrahit capax
recipiendo nunquam huius effus ipsum et malit. Sicut ergo
Et hec albedinem n' aliq' ga e' effus ipsius albedinis.

¶ Prog. 2° Et libertas arguit varietatem in
creatis, in deo tu' dicit perfectio: q' et q' receptio in creatis ap-
petit multam in deo tu' n' agnet imperfectioem. Q' negat Hiam dis-
severo e' ga libertas ex deo potest effectio singulis similes, ac p' nos
melior e' ipsa qm n' yeta in deo: At u' receptio tu' se dicit im-
perfectioem d' carencionem. q' q' imperfectio nunquam pot in deo re-
periiri. Praterea libertas tu' se n' dicit multam, ut istud ex
illis dicit.

¶ Prog. 3° Deus dicit alius ad alium malum, et
in malitia n' associat deum, sed q' n' e' capax huius malitiae: q'
et poterit deus d' curare in fr' e' malu. Et tu' receptio 1° multa
n' deniarer deum mutatione ut pote via capiatur huius malitiae.

¶ Prog. 4° Hiam dicitur hoc q' nulla beatu-
pot operari sine cursu dei officio q' potest p'mitit et n' apparet
alium melum ad qm d' currit ut e' u'li. At u' beatu-
pot operari sine cursu dei officio: et deus pot superaret hunc
con-

Concursum pabulum in grē & efficientiū qđ de se nō dicit empli-
gatioem. Sicut illam dicit lā mālis pater receptioem.

Potest qđ si qđ dicit Iesum pote duplere Concursum lā mālis in grē
& efficientiū, n̄ ideo dicere Iesum cāre mālū, qđ ad canendum
mālū n̄ erat Iesu aliqđ recipere pabulum, aliter n̄ in se lā mā-
lis, d̄ qđ ē qđ.

V Uerbum Dīnū causet mālū hūni- tatem Xpi Dīni.

Quar 2. qđ hypostatum Dīnum exercet rāsem lā mālū ergo
hūniem Xpi Dīni? Et nēge ita uterū Iohannes Dīni Iesu &
alii coicr. Et 1. qđ si lārum Dīnum cāret mālū hūnitēm illam
reciperet aqđ n̄ mutaret, qđ in Deo n̄ ē admittendum. Et 2.
qđ hūnitas lātā ex mālū & dīa, & utriq; ē crata: sū si lārum cāret
mālū hūnitēm tam mālū qđ dīa mālūs dovent educte. Et os-
tendo hoc. qđ educērent mālū a lābo tāmpm a subto: sū hoc n̄
nat lālū Dīnum. In. qđ ē illud ex qđ legit.

Et 3. qđ ex hoc segred, qđ hūnitas natū
inhereret, & ostendo hoc qđ hūnitas cāpenderet a lābo tāmpm
a lābto improporcionato & Iph: sū ex lātūs entibus Iphētū
qđ aliorū n̄ het rācem trī fīt unum p̄ accēns: qđ si hūnitas
eduerent a lālū lābo tāmpm a lābto Iphētū efficere unum p̄ accēns
& inhereret qđ it e. qđ ga lārum Dīnum sit unita hūnita
ut dīs, & n̄ ut subto & lā mālū: qđ ulterius declarat qđ lārum
Dīnum sit suplet subtoitiam hēam in rāce trī, sū hec subtoitia
n̄ ē subto in hūnita, nec illam cāt mālū: qđ a fortiori Dīnum
lārum n̄ cābit quālī ipsam hūnitēm.

Pro Itraria In. Iohannes Mat. Wadings.
d̄ Incarnatione. 1. 4. a' n̄ 55. qđ obv. 1. Janeti C. dicit
hūnitēm inexisterē Dīno lābo: qđ ab illo tāmpm a subto subten-
tāt. Et n̄t Itrām, qđ sit ē qđ Dīnum lārum hec mālū puri-

Buri tri ad substantandam huncitem et eam ostendit. Vide si.
Subsistia ergo clavis rem pfecte existentem quod rati ipsam rem
cum pinum ibum non denioabit huncitem pfecte existentem quod
ista recipiat. Sicut igitur est illam ostendat tamquam dicit.

Congr. 2°. ibum pinum X^o. Q. Subsistens
Talius patet substantia huncitem. Et nequit illam substantiam ut
tuis sit ut substantia quod est causa materialis operis huncitem. Et igitur sicut
ibum pinum est talis tuis. At sit supossum pinum, id est optime
potest substantare huncitem, quod illam recipiat tamquam substantiam.

Iust. quia huma non substantias a ipsa substantia
quod negat et a substantia pini non potest. Nam sicut non est ipso
ipsa substantia sit creata et non minime entatis potest sit substi-
tutari ab ipsa non. At uero pinum ibum est supossum realis et insi-
nitum, ideo est causa substantandi quam humam.

Congr. 3°. huncitem punitam punitam
facta est ipsa pini ibi ut logit P. Cirtus. sed id quod si sit non dic-
ti fieri ipsum sibi tamen non est ipsa sibi dicit fieri opus rei ter-
minatio: quod est. Et dicitur min: id est tamen non dicit fieri ipso
um sibi tamen non sit supossum. Tendo: si tamen sit sibi supossum
non min: quod denique sit supositorum, ut est hoc est axioma.

Congr. 4°. pinum ibum est causa huncitem poni. qd pini
sit id huncitem ponit tamquam pars causae: qd est enim causa materialis. P.
Ita quod non magis ratiocinatur sed est causa materialis, quod non minorem. Et igitur
ans: quod pinum ibum nullum est dicens influit ipso inseparabiliter
huncitem. qd nec est causa uniuersalem efficiunt negare eam recipit punitam: ut ap-
pinum pinum negare est causa huncitem, nec uniuersa, qd erat pars uniuersi, ut est
una causa.

Dicitur huiusmodi quod est. Et coi ipsi est in dico
ego considerer non dari cum causam dicens ab efficiente qd materiali: sicut
ad modum non est causa regnatur hi. Et igitur causat aliquam trium

Per actum effinam & p. pacem, & n. r. e. qd. frat. Ieronat ut
Iponit finum hunc: qd. s. i. c. frat. & c. a. c. e. a. c. f. f. i. n. a. m. e.
e. f. f. i. c. e. n. t. L. p. p. a. c. e. m. r. e. c. p. t. u. a. m. e. d. e. m. a. l. l. i. s. u. t. s. y. o. r. a. o. r. e. n. d. i. i. g. e.
c. a. f. a. l. l. i. p. h. y. s. e. n. e. d. i. r. a. a. b. e. f. f. i. c. e. n. t. L. q. a. l. l. i. -

Congr. adhuc 5. Et finum vnum substantiat
matr. hunc item nullum legi apparetur. n. en. segel opere finitatis
ad extra eccl. iu. personar. Et vnum s. t. Iurant matr. ad. hunc item.
mam. b. n. pot. una. q. b. n. a. Et Iurare p. spem ad. h. u. s. i. d. e. m. q. n. Ie-
n. r. a. n. t. a. l. i. c. f. i. n. a. P. e. s. o. n. a. E. n. g. t. a. s. u. m. p. t. u. m. q. d. e. n. m. a. i. n. u. s. a. b.-
s. u. r. d. u. m. e. e. p. q. m. a. d. m. i. t. t. e. m. m. u. t. a. c. e. m. i. n. t. r. i. c. a. m. i. n. f. i. n. o. v. b. o. q.
q. f. i. t. p. r. e. c. p. t. i. o. n. e. m. a. l. l. e. m. - De Laurentia sp. unius fi-
liae Persona, q. n. Ie. n. r. a. n. t. a. l. i. c. f. i. n. a. P. e. s. o. n. a. q. d. q. s. i. t. t. e. c. o. q. a. n. t. h. i. l. f. a. c. t. a. d. L.
u. r. a. n. d. u. m. m. u. t. t. e. m. q. e. m. a. x. i. m. u. m. p. l. u. e. n. c. e. n. t. -

Congr. 6. n. e. i. m. p. f. e. t. i. o. i. n. C. e. o. v. i. o. a. e. f. i-
c. i. e. n. t. i. q. p. e. v. i. o. a. e. m. a. l. l. i. s. - E. p. q. d. H. i. a. m. d. i. x. i. a. v. i. o. e. q. u. a. e. f. i-
c. i. e. n. t. s. i. t. e. e. a. c. q. i. n. d. s. u. p. p. o. n. i. t. p. f. e. t. i. o. n. i. n. c. a. q. t. u. o. c. a. m. a. l. l. i. s. r. e. c. i. p. t.
e. e. a. c. p. o. n. i. s. s. u. p. p. o. n. i. t. t. u. l. t. e. m. - C. o. r. e. n. t. i. a. m. u. l. l. u. s. p. f. e. t. i. o. n. q. m. r. e. c. i. p. t.
q. m. r. u. l. l. a. s. - C. o. r. e. n. t. i. a. i. n. C. e. o. v. i. o. n. u. l. l. a. t. e. n. i. u. s. a. m. i. n. t. i. s. i. t. -

Congr. 7. Se ma. i. o. & f. a. r. d. l. s. a. c. i. a. t. t.
e. d. u. c. a. n. t. a. d. h. u. c. p. o. u. n. t. V. e. n. u. r. a. s. u. a. m. p. q. d. e. t. t. f. i. n. u. m. f. i. n. u. m.
c. e. t. m. a. t. r. f. i. n. u. m. r. a. l. e. m. & m. u. m. a. d. h. u. c. P. e. n. u. a. l. e. t. s. u. a. m. i. m. a. t. a. t. i.-
s. i. t. e. m. e. p. i. a. l. e. m. - E. 2. n. g. t. a. s. I. e. o. - E. 2. n. g. t. H. i. a. m. q. n. s. e. i. p.
s. e. g. e. t. r. a. l. i. g. m. u. l. l. a. s. a. c. i. a. t. t. i. n. f. i. n. o. v. b. o. q. i. n. t. t. l. o. p. r. e. m. i. t. i. n. e. g. u. l. t.:
n. a. m. r. e. c. i. p. e. r. & m. u. l. l. a. r. e. q. d. i. n. f. i. s. t. u. m. & j. a. s. e. p. a. t. i. l. l. e. -

Congr. 8. Et finum dicit iurice hunc-
tem, q. n. i. n. r. a. s. i. n. m. u. t. a. o. : q. d. e. t. t. f. i. n. i. c. e. r. e. c. i. p. t. a. t. u. t. s. u. b. l. u. m.
h. u. n. i. t. e. m., q. n. i. n. r. a. s. i. n. m. u. t. a. b. i. t. - E. 1. ? I. D. b. o. n. a. V. e. n. u.
r. a. V. o. c. a. & E. l. e. c. i. o. q. d. a. d. h. a. r. c. t. L. u. g. o. & I. n. c. a. r. L. ii. n. 82
& legi. I. L. v. N. e. t. h. a. s. a. c. t. u. 2. n. 1. 6. 0. F. u. m. f. i. n. u. m. n. u. n.-
r. h. u. n. i. t. & u. n. i. o. e. m. i. n. t. r. i. c. a. m., s. i. g. t. i. n. y. p. o. v. b. o. a. r. e. c. i. p. i. o. n. e. c. o.

Cum es idoneas unio Ipartatica / q̄dā si nū eſ nullam het
cum orijum. —

¶ 2. M. I. d̄ Cō Thesloq̄z p̄d̄ P̄iam q̄
st̄ unio Ipartatica sit in trīca Q̄no v̄o ut h̄o, r̄ lego, q̄d̄ in illo
recipiat, q̄d̄ ex ea nō ad mutatō: At ū. Si v̄o C̄num eſt
Subtūm nō lebat recipere matr̄ unioem, aq̄d̄ mutari q̄d̄ ad
mutatō regriſt̄ in trīca p̄o, r̄ receptis. —

Sic hanc respondit̄ ad h̄o pat̄eſta
as iudic̄as: q̄d̄ uidet̄ n̄ assignari duraam reem, Cū d̄us intrīcas
n̄ matet̄ Subtūm ū maxime; Et hoc sit aq̄cipi ex cō accepti-
one ph̄oy, d̄ ex dura m̄a Subti ac D̄ormini: nam s̄is et de n̄
e nō recipiat, f̄ recipiat, Et om̄ q̄d̄ Ipleat: ut pet̄ in
Puncto trīcō, q̄d̄ n̄ recipit̄ nec recipit̄ pet̄ q̄ntis Et oī illas Iple-
tām̄ trīcō. Adde q̄d̄ p̄o e maxima defūtas in mortis
incarnatioſi fut̄ latet̄ M. I. q̄mo N̄ port̄ C̄num oīm̄ uniu-
trīcē n̄ h̄inā. d̄ n̄ matet̄.

Vin Deo ad Int̄ra admittantur rāo c̄a mālis.

¶ 3. d̄ in Deo ad Int̄ra admittenda sit alij c̄a mālis ita
ut nō p̄ina m̄u obtribuit̄, f̄ personalitatum p̄it̄ d̄is c̄a mālis
virtutib⁹? Hec q̄ntis meo iudicio mālum het d̄ nōc: q̄re
p̄cedendum e Idictiō. d̄ sic. ¶ Reslus 1°. Si receptio virtua-
lis d̄ se dicit̄ alijm̄ imperfectiō virtualem posuam, in Deo
ad Int̄ra n̄ e admittenda rāo c̄a mālis. ¶ Sic quile q̄d̄ in Deo nulla
imperfectio e dicendā. ¶ Sic neq̄ in rāo C̄ni, nec in rāo c̄a
in Deo e admittenda receptio virtuialis. —

Si q̄d̄ p̄o receptio virtuialis l̄az p̄habilis
iudico, nullam dicat imperfectiō, tunc Reslus 2° in Deo
ad Int̄ra admitt̄ p̄t̄ rāo c̄a virtuialis: f̄ fortas in hoc s̄i H.
Gra, d̄ p̄t̄ ex Latini admiserunt rācem c̄a in Divinis.

Quo uero haec receptio virtualis non inveniat imperfectionem sic ostendo
et quia Iherosolima ex gratia et auctoritate dicitur in deo imperfectionem
ut certe omni opere et in creaturis arguat imperfectionem et paupertatem: q.
Sed receptio virtualis non dicit imperfectionem in deo, ut in creaturis
arguat paupertatem et mutacionem.

VITAE ETI

q. in creaturis receptio arguit imperfectionem, quia trinitas nobis ad aliud esse regatur et
indiget gratia ipsius in deo non habet: sed per receptionem virtualis, neque deus mu-
tatio ad aliud esse sicut recipit suum metum esse, id est suas perfectiores donas
neque caret ultra quam dona sua. sed omnis recipitur in ordine ad suas perfectiores in-
dustrias: q. ut prima eius receptio virtualis personaliter et attributa
in aliis habet mutationem, neque ullam imperfectionem.

q. Et discursus realis arguat ignoriam et imperfectionem rationis in creaturis, in deo tamen discursus virtualis
dicit imperfectionem ut propter libens docet. Et de anima tractu 3. n. 132: q. et si receptio realis arguat imperfectionem in creaturis, recep-
tio in virtuali non illam arguet in deo.

Inst. receptio tamen dicit imperfectionem: q.
non potest dari in deo. Et propter annos: Ist. eni receptio realis dicit imp-
fectionem quia supponit vacuitem in substantia et indigentiam alicuius pree-
dictae: At vero receptio virtualis non dicit vacuitem, neque indigentiam
allicuius pree dictae: nam quia prima indigentia sua personalis
et donis attributus, non est indigentia secunditas.

q. receptio realis dicit imperfectionem rea-
lism: q. et receptio virtualis dicit imperfectionem virtualis. Et
propter istam: quia receptio realis absit supponit carentiam gratiae ex-
trahendae per gratiam substantiae et novo proficiat et mutetur: At vero recep-
tio virtualis non supponit carentiam gratiae extantem. Et propter gratiam
substantiae non mutatur. Sicut discursus realis supponit absit imperfec-
tionem et ignorantiam realis: At vero discursus virtualis non ideo
mutatur.

Suggerit ignoriam & imperfectiōem virtutalem. Idem dicendum
est & distio reali, q̄ abse dicit imperfessionem realēm, q̄a est
simpliciter: ut uero distio virtutales nō ideo dicit imperfectiōem
virtutalem. —

SECTIō. VI.

Qua sit cālitās mā erga frām, & opūm

Queres 1. q̄ q̄ma causet frām in fieri! ante resolutionē, p̄ nos
Planum ē duplicitē cāri frām a' mā, & in fieri idē q̄dāzēm. p̄
q̄m p̄duimt ipsa frā, & in factō ē idē q̄dāzēm met entatēm
frā p̄duimt, q̄ e' trias dōs. P̄ 1. q̄a frā in fieri nihil aliud ē nisi dō, &
q̄m frā recipi in mā: Det hac dō ē immeata: q̄o immeata cār
a' mā, alioq̄ daret, p̄clus in infinitum. P̄ 2. q̄a dō effū
ē immeata cā effienti: q̄o et dō receptiuā ē immeata cā māli.
P̄ 3. q̄a oī allū mās ēt sufficiens: q̄o frā in fieri immeata
cār a' mā. —

Quer. 2. q̄dāzēt frā in factō ē a' mā? p̄
cāri q̄ a' mā receptiuā in ipsa mā. Etia p̄. Sart. p̄. Obincus. p̄.
Sallay, q̄i sicut & lego p̄. L. Maitu. 2. n. 113. P̄ 1. q̄a frā
cāt ab effientē meante a' mā generiuā p̄t hāc dependet ab ipso
effienti: q̄o et cāt a' mā q̄ ipsam a' mā generiuā p̄t reci-
pīt in mā. P̄ 2. q̄a oī cālitās det immeata pendere a' cā.
Sic dō receptiuā dependet immeata a' mā: q̄o hāc sola ē cālitās
mā erga frām. Deinde effū det pendere meante cālitās: si hā
dependet a' mā q̄ a' mā p̄duimt: q̄o hāc ē effūs cālitās. —

Oppositiō in an. Genet N. I. Murtia. p̄. Dubius.
p̄. T. L. p̄. 25. Sch. 1. & alii. q̄q̄. T. 1. q̄a p̄pendet a' mā
q̄ uniuersitati p̄ pārem. Et p̄t aīs. q̄a frā n̄ dependet nisi q̄ hāc

Per dependentiam fratrem q. e' pao, & n' unio, q. st. her & offi unio
et n' facere fratrem dependentem.

Arg. 2. et fratrem mediat unio: q.
hac e' caritas me erga fratrem & huius anni fratrem et fratrem me-
diat unio tanquam vinculum. Ita: fratrem fratris dependentia. n' anni:
nam. Ita pao, q. mediat in fratrem & fratrem e' dependens fratres, q. qm
fratres sunt a ma.

Arg. 3. pao ita unio et sublata quam-
que proe dicitur ha dependens a ma: q. ita unio e' caritas me ad
fratrem. Et n'go anni: nam pao ita unio dicitur ha unitus et n'
dependens a ma. ut pot in via vialet, q. pao unio e' ita unitus
me, et n' dependens ab illa: q. ha deest pao, q. qm fratres ha sit de-
pendens a ma.

Arg. 4. transacta a de agentis, etiam n' ma-
net pao: et s' alius manet ha dependens a ma: q. pao unio uni-
oem e' dependens. Et huius anni transacta a de agentis et n' manet
ead pao. Iudeo. n' manet alia pao, n' ma. q. Deus ut autor
nro suscepit illam aem per aliam ut Isernent ha in ma, et hoc
aem pot recipiit in ma e' pao, ac pao q. dependet ha et in Iser-
nari q. paoem.

Arg. 5. pao n' pot e' immoate dependens
a ma, neq. in fieri neq. in factu e' Sicut n' e' unio: q. n' dependet
immate. Et n'go anni, q. ita pao e' unio sui Episcopii, sicut oes
alii mi, q. st. immate dependens, et n' sparet unioe distincta.

Inst. Pao e' missa fratre: si ha n' dependet
immate a ma: q. neq. pao. Et n'go Itiam q. et unio e' missa
fratre. Et s' fratre n' immate unita ma, si molante ipsa unioe, ita
sunt fratre dependens a ma molante ipsa paoe.

Quae sit caritas mea erga compositum?

Quar. 3. q. gloria est ipsorum tam in fieri, q. in factu et

Accedit p̄arem. Si m̄a summatur ut iā. Et ḡma instantum est
Ip̄m in genitum cat̄ Nam F̄unis et Ip̄m. Si cat̄ Nam et uni-
verso p̄arem, ut iam platum ē: q̄ et cat̄ Ip̄m et cat̄ p̄arem.
Et D̄ixi cū officiis est Ip̄m p̄arem Nam F̄unis. q̄ et
iū mali cat̄ Ip̄m et p̄arem receptivam. q̄ et F̄unis ad ipsum I-
positum. —

Cro. Maria m̄. Stat M. L. P. Dub. P. Tell. P.
Hort. Orie. Tertia. Tali. ~~p̄am~~ 1° cālitas Ipoī e Ip̄oī:
st̄ unio ē Ip̄oī et n̄ p̄am: q̄ sola unio ē cālitas Ipoī. Eng
m̄ay ga Ip̄oī e pars Utinæ Ip̄oī, at ū dependia e cālitas ipsius
Ip̄oī. Ita p̄am e gratia dependia. Ita Ip̄um pot̄ anglicana
Bilburi. 2° pot̄ coalescit ex p̄ibus gratiæ illis Iponentibus et
sic unio ē t̄uis pars gratiæ Iponens. 3° pot̄ bilburi Ip̄um
at cātum et dependens. Et in hoc sū cat̄ et dependet p̄ solam p̄arem.
Sicut unio e t̄uis cālitis, et n̄ ycta gratia cālitas, sine dependere, q̄ ē
sola p̄am. —

Cor. 2° int̄ cālitem et op̄um nihil det mediane:
st̄ int̄ p̄arem 2° Ip̄um mediat ha: q̄ p̄am n̄ ē cālitas Ip̄oī. Et
dicit̄ may nihil det mediane q̄ sit effus ut - quo - ite q̄ sit
dependia Ito. q̄ sit effus ut - quo - ite q̄ sit pars ipsius
talis effus n̄ may. At ū int̄ p̄arem et Ip̄um n̄ mediat illa a-
lia dependia. Et om̄ ha: F̄unio q̄ sit effus producti ut - quo -
et p̄es ipsius Utinæ Ip̄um: Dicit̄ neg unio neq̄ ha: sint falle
dependia. In inferatur tot p̄arem ē cālitem. —

Cor. 3° posa sola unio ē n̄ lato q̄ d̄ixi alio
sigillit Ip̄um: q̄. Et unio ē cālitas Ip̄oī. Et dicit̄ am̄, posita
sola unio sigillit Ip̄um in raso uniti Ito. in raso cāti n̄ eius.
nos ū hic n̄ agimus et falle Iponis Ipi. hoc en̄ ē sola unio. Et om̄
la Cāmbridge Ip̄ius Ip̄oī q̄ ē sola p̄am p̄am cat̄ p̄am unio. Et falle
sigilli n̄ lato et dependens. Et in hoc maxime aduentendum ē, scilicet

Scilicet aliud ex Ipsi in rivo uniti datur et aliud in rivo
lascati se dependentis; quod effus uniti quoniam ab unito effus
est et dependentis oritur a sola parte quae calitas et dependens
fuit.

SECTI^O. VII.

De conditionibus requisitis ad causam malem

Quod. 1° ut ad causum mater regni, in via regni
namque viacem phisam est in locum. Et prima pars quae ut quae certe
natur et phis regnit oec disposicet. Et uia ex propriis dispositibus
e gentes, immo et aliae dispositio. / X. caen in. in gente recipi-
untur: quae gentes. Ideo phis regista in via ad causum matr.

Pr^o 2° pars post de gentes non sit Iohannes lo-
ge regista, quae via veniudata gente poterit causare mater et reci-
pere eum sicut viacem. Siquid calidas uales in suo Iohanne et gallite
non regnit gente. ut potest in sua Valli haec matr. Tercius poterit
et aut sine altera gente: quae gentes non est Iohannes loge regista ad causam viacem.

Quod. 2° existia sit Iohannes loge re-
gista ad causum matr. Pr^o 1°: quae via non poterit causare ma-
ter, nisi sit regista a Iohanne, ut phis regista datur ad existiam: quod ut certe matr
loge regnit existiam. Pr^o 2°: quae via est ut substantia sive reale, ex-
istentia nam impossibile est quae via non existent in se reale et phis regi-
piat sicut. Pr^o 3°: quae causio ut faciat puerum actinam
regnit loge existiam: quod est in via, ut recipiat puerum.

Pr^o 4° in genere huius existia dicenda sit
Iohannes an potius non Iohannes, et gallus candi matr. / 1. M. 1. et
cui s. f. In existiam esse viacem fratrem candi matr et 2. quae exi-
stentia est industra ad ephorum rei: ut ois Iohannes e uista ad ephorum: quae exi-
stentia est via q. habet candi matr, et non sit mensa Iohannes. Non spacio
ut. Hoc in tunc q. disponunt ex via rei existiam ab ephorum, et existia

Conclu. 16. Et n' r'ao f'at'li' ambi' m'ato.

Arg. 1. C' m'atis pot' c'are ante sui existiam.
Et rotund' gr'ia' angli' cas' n'm' p'ibelli & illud d' legum. - Ens in
au' sit ex' oss' in p'ia' - Deinde p'iu' p'ibelli cas' et a' m'a p'ibelli
g'ess'. Et v'it' ans' ad p'roem' illius v'ni' p'iam' au'alem' f'eri' a'
p'ibelli n' tam' i' a' m'atu' et n' a' q'ia' n' u'gnat' nam En's
mera' p'iale' n' s'it' her' a'li' p'ibelli a' operam'. At' a'cendu' m'
d' p'ro' p'ibelli f'eri' sc' a' m'a p'ibelli n' tam' i' a' m'atu' que'
p'ibelli' operet', Et tan' i' a' p'ibelli cui n' u'gnat' operari.

Arg. 2. ut n' dicat' cognita' et amata' n're-
git existiam' sui reali' physam'. g' et ut m'a dicati' causans n're-
gret existiam' physam'. Q' nego' t'iam' de'ria' n'm' e' ga' op'io' f'amor'
P' recipiu'nt' reale' et physa' in ob'tis' Et t'm' m'ob'ti', et f'ru' i' de' m'ob'ti'
f'iat' existia' ob'tua': at u' g'ia' d' unio' recipiu'nt' physa' et reale'
in n'm' ideo haec regit' reali' existiam' ut recipiat' m'ato' sua' n'os'.

De Indistia siue Proximitate.

Quer' g' gl' prom'is', se' in'istia' l'oye' regnat' ad ca'm' m'alem? g'
I' alio' I'cc' In'. Et q' ca'm'atis aut' p'receptio'ne' physam'; D' recep'cio'
physa' n' illig'it' Indistia'. q'mis' en' pot' q's recipere in se physa' a'li'g'm'
e'fum' si fuerit distans ab illis'. g' Indistia' e' p'io' regnata ad ca'm' m'alem'.
Non tu' nego' p'ec' ali'g'm' recipi' monach' q'mis' sit distans go'
ego' Brachior' p'oum' acceptare' donatio'ne' mihi factam' Combrica'.
At' a'men' sit l'oymar' d' recep'cio' physa' g' p'adem', q'sis' d'ar' in ca'
m'atti'.

Arg. 1. Indistia' n'regret' l'oye' ad ca'm' effici'entem'.
s'it' ca' effici' g' i'gnit' existens' Roma' pot' elevari' a' p'eo' ad
C'ramendum' S'lisbona' n'o' n'e': g' it' a'cendu' d' ca'm' m'atti'. g'
H'om' q' ca' effici' agit extra' se' d' n'regret' in se' effum': g'
n'regret' Indistia' ab illis': At u' ca'm'atis agit g' recep'cio'ne' physa'
jam' recipiendo in se' m'oc'ice' effum': g' n'got' ee' distans ab illis', q'mis'

65

Quomodo pot in hoc recipere aperte illud est e' dicitur?
Heg. 2. Ut maxima pars eiusdem sententie dicit
qua pueri iam existens, nihil emerit nisi
eo n'ex-
istat: ita haec n' pot pueri existens quod est ab ipsa m' q' endis-
tantia n' rego & ipse n' m' a' candum h'ci. Ita q' i' m' n' m'ario
supponere existim' d'c' a'nt'c'it. Ita in Dom'c'nt'c' d'c' f'ci q' c'as'
a' m' a'nt'c'it ee' m'at'c' ab ipsa m'

DISPENSATIONE f'ci'c'it

Fili' b'iu'p' & c'f'ci'd'ci' n'c'p'p' ✓